

Asociación de Música de Cámara : : : : :

El concierto que la "Societe des Instruments a vent" dió anoche a los socios de la Asociación de Música de Cámara se vió coronado con el mayor éxito. Contenía el programa tres obras de importancia, como fueron los quintetos con piano de Bethoven y Rimsky Korsakoff, y una bellísima sonata para flauta y piano de Haendel, en la que hizo primores el director de la "Societé" René Le-Roy.

Completóse la velada con una interesantísima Rapsodia del compositor belga Jongen, por el conjunto de instrumentistas que componen la expresada institución.

La labor de todos los intérpretes no pudo ser más notable. El auditorio aplaudió mucho y quedó complacidísimo del concierto. *Cura, 18/12/24*

Música y Teatros

MUSICA «DA CAMERA»

Société des Instruments à vent de Paris

El concierto de anoche, se vió como de costumbre concurrido por un público muy numeroso y selecto.

Componen la agrupación que tenía a su cargo la interpretación del programa, los profesores René Le Roy, flauta; Luis Bas, oboe; Aquiles Grass, clarinete; Julio Vialet, trompa; León Letellier, fagot; y Luciano Wurmser, piano.

Son todos ello sexcelentes instrumentistas, llamándonos particularmente la atención el sonido suave, expresivo y matizado de la flauta, y también el de la trompa de expresivas vibraciones y variadas sonoridades.

El programa comprendía el «Quinteto en mi bemol» op. 16, de Beethoven, de noble estructura; el «Quinteto en si bemol» (obra póstuma) de Rimsky Korsakoff, que denota más talento que genio y originalidad; una «Rapsodia» de Yongen para sexteto, de interesantísima estructura aunque los temas, algunos de carácter popular, no sean siempre de primera calidad. Además, el señor Le Roy, muy bien secundado por el señor Wurmser, interpretó exquisitamente una «Sonata de Haendel para flauta y piano, arrancando del público entusiastas aclamaciones, especialmente intensas después de la «Bourrée que tuvo que bisar.

También obtuvieron en abundancia los sufragios de la concurrencia los restantes artistas, siendo, por lo tanto, la sesión reseñada de verdadero interés.

La Vanguardia

18/12/24

W.

La Noche

Jueves, 18 Diciembre 1924

Wida musical

EN EL PALAU

«ASSOCIACIO DE MUSICA DA CAMERA»

Anoche esta benemérita institución nos deparó una interesante velada. La de oír a los notables instrumentistas René Le Roy (flauta), Luis Bas (oboe), Aquiles Grass (clarinete), Julio Vialet (trompa), León Letellier (fagot) y al pianista Luciano Wurmser, que integran en la «Société des instruments a vent de París».

A decir verdad nos gustó casi todo el programa, pero de un modo muy especial el «quinteto en mi bemol» para piano, oboe, clarinete, trompa y fagot, en el que los profesores demostraron interpretar con clasicismo la importante obra que nos legó el genio beethoviano. Hubo pasajes que resultaron, por lo matizados, realmente deliciosos.

También fué de nuestro agrado la «Sonata» para flauta y piano de Haendel y reconocimos nuevamente los méritos de los mencionados instrumentistas en el «quinteto en si bemol» de Rimsky-Korsakow. De efecto, nada más que de efecto. es la «Rapsodia» de Jongen. Se aplaudió a los interpretadores.

Elogiemos ahora la gestión que ha realizado la directiva de la «Associació de Música da Camera». Acaba de escriturar al ilustre compositor Manuel de Falla para que venga a dirigir su admirable obra «El retablo de Maese Pedro». Deseosa la mencionada Junta de que ésta se oiga en Barcelona como es debido, ha contratado a la «Orquesta Bética» de Sevilla. El famoso «Retablo» vamos a oírlo por dos veces. La primera en forma de audición y la segunda, aunada a la representación de un pequeño guiñol, en el que se desarrollará la acción. De esta manera fué estrenada la obra en París, en casa de la princesa de Polignac.

Señores de la directiva de la «Música da Camera». Dicho sea sinceramente. Así se hace música.

PANGLOSS

**ASSOCIACIO DE MUSICA
DA CAMERA.—Société des
Instrument à vent, de Paris**

El prestigi i la brillant història d'aquesta agrupació francesa, que compta ja quaranta cinc anys d'activitats, era ja completa garantia que la tercera sessió de l'Associació de Música "da Càmera", celebrada dimecres passat, havia d'ésser una manifestació musical de veritable importància. I hem de dir tot seguit que l'interès extraordinari amb què era esesperada l'actuació d'aquests artistes no fou gens decebut i que el concert obtingué un èxit ben entusiàstic.

Constitueixen la Société des instruments à vent, de Paris, els senyors René Le-Roy (flauta), Louis Bas (óboe), Achille Grass (clarinet), Jules Vialet (trompa), Léon Letellier (fagot) i Lucien Wurmscr (piano), i no cal encomiar els mèrits de cada un d'aquests excel·lents concertistes en particular, car tots assoleixen en llur tasca el mateix nivell de perfecció, que la fusió que obtenen en el conjunt avalora encara i fa apreciar del tot.

El programa era ben atractiu, per la qualitat de les obres triades i pel contrast que entre elles oferien. El "Quintet" en "mi bemoll", op. 16, de Beethoven, per a piano, óboe, clarinet, trompa i fagot, fou interpretat amb puresa d'estil i expressió justa, apreciànt-se una proporció perfecta de sonoritats entre tots els instruments i una admirable unitat de sentiment.

Una "Sonata" de Haendel, per a flauta i piano, i una "Rapsòdia", de Jongen, per a piano, flauta, óboe, clarinet, fagot i trompa, omplien la segona part, que resultà interessantíssima. En la primera d'aquestes dues obres triomfà el senyor Le-Roy, que la digué exquisidament, amb una riquesa de matisos ben difícil d'assolir amb un instrument de recursos limitats, com és la flauta. L'ovació que el públic li tributà l'obligà a presentar-se repetides vegades i a donar gentilmente una altra obra fora de programa.

La "Rapsòdia", de Jongen, és una important composició en la qual hom endevina immediatament la mà d'un gran mestre. La unitat en l'estructura hi és realitzada, fins on és possible en una obra del caràcter d'aquesta, amb un enginy admirable, i malgrat la seva extensió, potser un xic excessiva, manté sempre viva l'atenció de l'oient amb la constant exposició de ben trobats contrastos que ofereixen els temes dels quals l'autor s'ha servit, i el meravellós colorit de la instrumentació. Es fa remarcar el caràcter de l'harmonia, d'una gran distinció i finament treballada amb la traça d'un gran tècnic, encara que no sempre semblin del tot originals els procediments emprats.

El "Quintet" en "si bemoll", de Rimsky-Korsakof, per a piano, flauta, clarinet, fagot i trompa, completà aquesta bella sessió.

Aquesta composició consta de tres temps — "Allegro con brio, Andante i Rondó: Allegro" — i és un magnífic model de perfecció, de forma i solidesa de construcció. El gran músic rus dóna en ella una reconfortant sensació de serenitat i repòs, i descabdellà naturalment, plàcidament, uns temes simples i amables, amb els quals arriba a bastir una bellíssima arquitectura.

Totes aquestes obres foren aplaudides unànimement i en totes els artistes es mostraren mereixedors del triomf que obtingueren.

Concerts

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Associació de Música «da Camera»

El tercer concert del present curs ofert als seus associats per l'Associació de Música «da Camera» fou conflat a la «Société des instruments a vent», de París. Entitat gloriosa les audicions de la qual són sempre interessants. Formen actualment la societat que ens ocupa els ben notables artistes René Le Roy (flauta), Louis Bas (oboè), Achille Grass (clarinet), Jules Violet (trompa), Léon Letrellier (fagot), i Lucien Wurmser (piano). Les execucions dels esmentats concertistes es distingeixen per la correcció. Entre els susdits concertistes cal subratllar la bella tasca del pianista Lucien Wurmser. No es pot exigir ni una més pura tècnica ni un més delicat bon gust. Wurmser servà sempre el lloc i la importància que li corresponia. No ho fan sempre així tots els pianistes en tocar música de conjunt, «da camera». A propòsit de Jules Violet, fou fàcil remarcar que usa potser massa sistemàticament d'un diem-ne «vitorato», que desnaturalitza, certament, el so, el timbre de la trompa. Idèntica observació podria fer-se en parlar de René Le Roy, flautista. Ja no cal afegir, però, que són dos excel·lents, dos admirables instrumentistes. El mateix es pot dir dels altres artistes, notabilíssims, que constitueixen el ben conegut agrupament del qual parlem.

Els artistes francesos interpretaren el «Quintet» en mi bemoll, op. 16, de Beethoven; una «Sonata» d'Haendel, per a flauta i piano; «Rapsodia» de Jongen, i «Quintet» en si bemoll, de Rimsky-Korsakoff.

El Quintet de Beethoven és una producció agraïda però encara impersonal. La «Rapsodia» de Jongen, per a piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i trompa, sona esplendorosament. És una creació de caient, de tècnica ben moderna que acusa, ens sembla, la influència de certs mestres russos. Però és una obra innegablement curiosa i traçudament escrita.

El Quintet de Rimsky Korsakoff és sens dubte desigual. Revela, inútil dir-ho, una mà expertíssima. L'«Andante» és ben sentit. Ens sembla la millor, la més important pàgina de l'obra. El final, en canvi, és una mica buit, sense gaire interès. En tocar la producció del mestre rus, els instruments eren un xic (i fins un bon tros!) desafinats. Creaven amb el piano una mena de politonalitat, poc agradívola!

Els ben notables instrumentistes francesos foren ben acollits. Als aplaudiments que hom els prodigà, hi afegim els nostres, ben sincers.

La Veu

F. LL.

22/12/24 mit